

Marzena Rachwalska

„Idźcie i głóście, kochaj i pomagaj
kochać”, Marek Dziewiecki,
Aleksander Radecki, Jacek Kiciński,
Wrocław, 2017 : [recenzja]

Wrocławski Przegląd Teologiczny 25/2, 238-239

2017

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Marek Dziewiecki, Aleksander Radecki, Jacek Kiciński *Idźcie i głoscie, kochaj i pomagaj kochać*

Wrocław: TUM, Wydawnictwo Wrocławskiej Księgarni Archidiecezjalnej, 2017,
ss. 160

Pośród interesujących publikacji związanych z rokiem liturgicznym i duszpasterskim ogłoszonym przez Episkopat Polski (2016/2017) możemy spotkać prezentowaną książkę, która jest zbiorem tekstów znanych autorów, duszpaste-rzy cenionych w swoich środowiskach. Każdy z nich przedstawia wybrany temat w sposób przystępny, interesujący, a zarazem wymagający refleksji. Skierowany do trzech stanów w kościele: świeckiego, kapłańskiego oraz zakonnego.

Pozycja składa się z trzech części: Pierwsza – *Kochaj i pomagaj kochać! Misja osób świeckich* – jest niezwykle bogatym źródłem wiedzy na temat miłości. Ks. Marek Dziewiecki podejmuje istotną próbę ukazania Boga Miłości w Osobie Jezusa, który jest autorytetem do naśladowania w postawie kochania i czynienia miłości bliźnim. Demaskuje imitacje miłości i przedstawia, jak powinna wyglądać dojrzała miłość i jakie są jej przejawy. Następnie mobilizuje do miłości i zachęca do traktowanie wiary poważnie.

W drugiej części, zatytułowanej *Po obu stronach amfony*, ks. Aleksander Radecki ukazuje powołanie kapłańskie jako dar wybrania i dążenia do ideału kapłańskiej służby. To zadanie nie wynika z zasłużonego daru, lecz z inicjatywy Boga, który powierza wybranym misję głoszenia Dobrej Nowiny o zbawieniu. Autor wskazuje na właściwą formację permanentną kapłana kaznodziei, którego przedstawia z plecakiem na ambonie, w którym ma wszystko, co go ukształtowało i kształtuje jego osobowość, jego uwarunkowania rodzinne, społeczne, psychiczne czy zdrowotne. Kapłan ma być wierny Duchowi Świętemu, Kościołowi w głoszeniu Ewangelii. Duszpasterz to człowiek, który pragnie służyć ludziom, poznawać ich, otaczać troską.

Miłością powołani i z Miłością posłani to trzecia część, w której bp Jacek Kiciński zaprasza nas, abyśmy zapoznali się z formacją i posługą osób konsekrowanych. Autor podkreśla, że jeśli chcemy głosić Jezusa innym, to powinniśmy najpierw sami zacząć żyć Jego słowem. Wskazuje na istotne cele głoszenia Dobrej Nowiny: cel ewangelizacyjny, cel inicjacyjny, cel formacyjny, cel społeczny. Wiąże się to z formacją oraz wewnętrzną pracą nad sobą. Wymiar *Ad Intra* ukierunkowany jest na ewangelizację ewangelizującego. Potrzeba również na nowo rodzić się z wody i Ducha Świętego, nieustannego nawrócenia, czyli: zmiany myślenia, zmiany działania, zmiany patrzenia – na wzór Jezusa Chrystusa. Osoba konsekrowana jest konkretnym znakiem obecności Bożej pośród ludzi, odpowiedzialna jest za osobiste świadectwo życia i zbawienia innych. *Ad Extra* to wyjście do konkretnej grupy ludzi i ewangelizacja współczesnego

świata. Realizuje się w ten sposób powołanie do świętości, życie radami ewangelicznymi, walkę z egoizmem i troskę nabywania cnót pokory i miłości. Osoba konsekrowana poprzez słuchanie, wyjaśnianie, bycie „kimś bliskim” o otwartym sercu, staje się współczesnym głosicielem, by nieustannie przyprowadzać innych do Chrystusa. Życie konsekrowane to służba i prorocтво, w którym – jak pisze autor – istotne jest właściwe rozeznawanie i posłuszeństwo natchnieniom Ducha Świętego.

Podsumowując, książka jest zbiorem tekstów niezwyklej mądrości na temat głoszenia Dobrej Nowiny o zbawieniu. Każdy chrześcijanin, który pragnie jedności z Jezusem oraz wypełniania woli Bożej w codziennym życiu, dzięki tej lekturze ma możliwość skonfrontowania swojej działalności ewangelizacyjnej. Zawarte treści są ponadczasowym świadectwem. Aby pokonywać wszelkie trudności i być znakiem Bożej miłości we współczesnym świecie, należy traktować wiarę poważnie. Autorzy zachęcają czytelnika, by realizował powołanie do świętości w swoim życiu, tam gdzie się znajduje. Czy jest to małżeństwo, kapłaństwo czy życie zakonne. Istotą jest stać się człowiekiem doskonałym, ponieważ taki człowiek może uczynić najwięcej w ewangelizacji. „Święty to ktoś, w kim widać Boga w sposób przeźrocysty i kto głosi Boga nawet wtedy, gdy milczy” (s. 71). Zatem polecam tę książkę, szczególnie osobom, które pragną pogłębić życie duchowe oraz zdobyć wartościową wiedzę na temat głoszenia Dobrej Nowiny.

Marzena Rachwalska